

Bērna likumīga aizvešana

Vecāki var izvairīties no sava bērna "nolaupīšanas", ja viņi pietiekami labi pārzin to, kā likumīgā veidā kopā ar savu bērnu var šķērsot robežu.

Pieredze rāda, ka daudzos gadījumos bērna nelikumīga aizvešana vai neatgriešana (aizturēšana) notiek tā vecāka, kurš veic tā saukto "bērna nolaupīšanu", nepietiekamu zināšanu dēļ. Parasti vecāki nepārzina nosacījumus, saskaņā ar kuriem viņi var šķērsot robežas ar saviem bērniem, vai pasākumus, kas veicami, kad viņi likumīgi ceļo ārvalstīs ar saviem bērniem.

Lai iegūtu sīkāku informāciju par konkrētu valsti, noklikšķiniet uz tās karodziņa.

Šo lapu uztur Eiropas Komisija. Informācija šajā tīmekļa vietnē nav uzskatāma par Eiropas Komisijas oficiālo nostāju. Komisija neuzņemas nekādu atbildību vai saistības attiecībā uz informāciju vai datiem, kas ietverti vai izmantoti šajā dokumentā. Autoritāšu noteikumus Eiropas tīmekļa vietnēs lūdzu skatīt juridiskajā paziņojumā.

Sakarā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības Komisija pašlaik atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 18/01/2019

Bērna likumīga aizvešana - Beļģija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem tiesības mainīt nepilngadīga bērna dzīvesvietu ir aizgādības tiesību jautājums. Tādēļ tikai bērna aizgādības tiesību turētājam(-iem) ir tiesības mainīt bērna dzīvesvietu.

Principā neatkarīgi no vecāku statusa un tā, vai tie dzīvo kopā vai atsevišķi, vecāki kopīgi īsteno aizgādības tiesības bērna interesēs (skatīt Civill kodeksa 373. un 374. pantu).

Tomēr, ja vecāki nolemj šķirties, ir iespējams iesniegt pieteikumu tiesā, lai atceltu kopīgās aizgādības principu. Tādā gadījumā aizgādības tiesības, kas ar tiesas nolēmumu uzticētas vienam no vecākiem, uzskata par viena vecāka atsevišķām aizgādības tiesībām. Ja aizgādības tiesības īsteno atsevišķi viens no vecākiem, tad šim vecākam var uzticēt arī visas ar aizgādību saistītās izņēmumtiesības, tostarp bērna dzīvesvietas izvēli. Tādēļ bērnu var aizvest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas. Tomēr šādos gadījumos vecākam, kuram nav kopīgas aizgādības tiesības, var piešķirt saskarsmes tiesības. Tiesa var iejaukties atsevišķo aizgādības tiesību īstenošanā, nosakot izņēmumus, kad atsevišķu, ar bērnu saistītu lēmumu pieņemšanai nepieciešama arī otra vecāka piekrišana. Bērna dzīvesvietas izvēle var būt viens no šādiem lēmumiem, kas jāpieņem kopīgi, ja vienam no bērna vecākiem ir atsevišķas aizgādības tiesības.

Turklāt, ja uz bērnu attiecas lēmums par pagaidu aizsardzību, kas paredz aizgādības tiesību īstenošanas noteikumu izmaiņas, šim lēmumam ir jāprevalē. Šādos gadījumos neviens no vecākiem nedrīkst vest bērnu uz ārvalstīm.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja aizgādības tiesības īsteno abi vecāki kopīgi, bērna dzīvesvietas maiņai nepieciešama abu vecāku piekrišana.

Ja aizgādības tiesības īsteno viens no vecākiem atsevišķi, nepieciešama arī otra vecāka piekrišana (tas neattiecas uz noteiktiem lēmumiem, piemēram, par bērna dzīvesvietas noteikšanu). Tomēr attiecībā uz bona fide trešajām personām var pieņemt, ka pastāv vecāku savstarpēja vienošanās.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja aizgādības tiesību turētāji nevar vienoties par sava bērna dzīvesvietu, teritoriāli kompetentās tiesas pienākums ir atļaut vai neatļaut bērna aizvešanu uz citu valsti.

Vecāks, kurš īsteno kopīgas aizgādības tiesības, var a priori paziņot kompetentajai tiesai par gaidāmu lēmumu, kuram viņš(-a) nepiekrīt. Vecāks, kurš īsteno kopīgas aizgādības tiesības, var arī a posteriori pārsūdzēt lēmumu, kuru jau pieņēmis otrs vecāks.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja aizgādības tiesības ir uzticētas tikai vienam no vecākiem, tiesības vest bērnu uz citu valsti īslaicīgās brīvdienās ir tikai tam vecākam, kurš ir aizgādības tiesību turētājs.

Vecāks, kuram nav aizgādības tiesību pār bērnu, bet kuram ir saskarsmes tiesības, drīkst vest bērnu uz ārvalstīm tikai tad, ja iepriekš saņemta tā vecāka rakstiska piekrišana, kuram ir aizgādības tiesības, vai kompetentās tiesas izdota atļauja, kurā tas skaidri norādīts.

Attiecībā uz kopīgas aizgādības tiesībām — ja nav pieņemts lēmums par bērna dzīvesvietas jautājumu, tiesības ceļot kopā ar bērnu uz ārvalstīm ir abiem vecākiem. Tomēr bērna dzīvesvietu mainīt nedrīkst.

Visbeidzot, ja ar tiesas nolēmumu ir noteikta bērna izmitināšanas kārtība, abiem vecākiem ir tiesības ceļot kopā ar bērnu tikai tajā saskarsmes periodā, kad tas ir atļauts, ja vien tiesa nav to skaidri aizliegusi.

Lai izvairītos no sarežģījumiem, divos pēdējos gadījumos vecākam, kurš ceļo kopā ar bērnu, varētu būt lietderīgi iegūt otra vecāka parakstītu ceļošanas atļauju.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ģimenes kodeksa 123. panta 2. punktā ir noteikta procedūra gadījumiem, kad vecāku starpā rodas nesaskaņas. Šādos gadījumos vecāki var vērsties pie mediatora vai iesniegt prasību rajona tiesā tajā vietā, kur šobrīd bērns dzīvo; mediators vai tiesa izšķirs strīdu pēc vecāku uzklaušanās, lai nolemtu, vai bērna tiesības ceļot uz ārvalstīm ir jāīsteno, ņemot vērā konkrētas vajadzības. Saskaņā ar iedibināto tiesu praksi, ja tiesa sniedz aizvietotājam piekrišanu izdot pasi vai piekrīt bērna ceļošanai, atļauju var piešķirt tad, ja tas ir bērna interesēs; atļauja atstāt valsti tiek piešķirta uz noteiktu laika periodu un uz konkrētu valsti vai uz vairākām konkrētām valstīm. Saskaņā ar Kasācijas augstākās tiesas iedibināto tiesu praksi nevienam no vecākiem nevar piešķirt atļauju bērna neierobežotai ceļošanai ārpus Bulgārijas Republikas.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Saskaņā ar Ģimenes kodeksa 123. panta 2. punktu notariāli apliecināta deklarācija bērna ceļošanai ārpus valsts vai tiesas piekrišana aizvietotājam ir priekšnoteikumi, kas nepieciešami, lai bērns īslaicīgi varētu atstāt Bulgārijas teritoriju tikai viena vecāka pavadībā. Šos priekšnoteikumus nevar interpretēt kā piekrišanu bērna pārceļšanai uz citu valsti.

Lai otrs vecāks piekristu bērna ierastās dzīvesvietas maiņai, vecāku starpā ir jāpanāk vienošanās, ko apstiprina tiesa, vai arī ir jābūt spriedumam, ar ko piešķir aizgādības tiesības vecākam, kurš ierosina bērna pārceļšanu; šajā vienošanās/spriedumā tiks norādīts, kas būs vecāka un bērna dzīvesvieta, tiks norādīta valsts un definēts atbilstošs modelis saskarsmes tiesībām ar otru vecāku, ņemot vērā faktu, ka vecāks un bērns dzīvos dažādās valstīs. Tiesas apstiprinātas vienošanās vai sprieduma esamība nodrošina, ka tiek aizsargātas bērna intereses un ka pārceļšana nekavēs bērnu uzturēt kontaktu ar otru vecāku.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Lūdzu, skatiet atbildi uz pirmo jautājumu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Pirmajā gadījumā ir nepieciešams brīvā tekstā rakstīts apliecinājums, kurā pausta piekrišana ceļošanai uz ārzemēm. Otrajā gadījumā vecāku starpā ir jāpanāk vienošanās, ko apstiprina tiesa, vai arī ir jābūt spriedumam, ar ko piešķir aizgādības tiesības vecākam, kurš ierosina bērna pārceļšanu; šajā vienošanās/spriedumā tiks norādīts, kas būs vecāka un bērna dzīvesvieta, tiks norādīta valsts un definēts atbilstošs modelis saskarsmes tiesībām ar otru vecāku, ņemot vērā faktu, ka vecāks un bērns dzīvos dažādās valstīs.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir

atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 13/06/2017

Bērna likumīga aizvešana - Čehija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Vecākam, kurš nav saņēmis otra vecāka piekrišanu bērna aizvešanai, ir jāsaņem tiesas piekrišana.

Ja vecāki, īstenojot aizgādību, nevar vienoties par kādu bērnam svarīgu jautājumu, īpaši ņemot vērā bērna intereses, tad, pamatojoties uz viena vecāka pieteikumu, lēmumu pieņem tiesa (Civilkodeksa 89/2012. likuma 877. pants; ar grozījumiem). Bērna aizvešana uz citu valsti arī tiek uzskatīta par svarīgu jautājumu.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Bērna ilgtermiņa aizvešanai (t.i., ne tādiem gadījumiem kā brīvdienas) vienmēr ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, ja vien attiecīgais vecāks nav pilnībā vai daļēji atbrīvots no aizgādības nodrošināšanas. Vecāka piekrišana ir nepieciešama neatkarīgi no tā, vai tiesa jau ir lēmusi par aizgādību (bērna aprūpi) vai arī lēmums par bērna aprūpi vēl tikai tiks pieņemts. Nav nekādu atšķirību starp precētiem un neprecētiem vecākiem.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja otrs vecāks nepiekrīt aizvešanai, vecāka piekrišanu aizstāj tiesas spriedums (Civilkodeksa 89/2012. likuma 877. pants; ar grozījumiem).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Nē, īslaicīga aizvešana, piem., tas, ka bērns pavada brīvdienas ar vienu no vecākiem, parasti netiek uzskatīta par svarīgu jautājumu, kā tas ir noteikts Civilkodeksa 89/2012. likuma 877. pantā (ar grozījumiem).

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 17/09/2019

Bērna likumīga aizvešana - Igaunija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Kopumā vecākiem ir kopīga aizgādība, kas nozīmē, ka abi vecāki to nodrošina solidāri un vienbalsīgi, ņemot vērā bērna vispārējo labklājību. Būtisks princips ir tas, lai vecāki aizgādību īstenotu vienlīdzīgi, t.i. viņiem būtu vienlīdzīgas tiesības un pienākumi attiecībā uz saviem bērniem. Aizgādība ietver tiesības izlemt, kur bērnam būtu jādzīvo, tostarp, vai bērns drīkst ceļot uz ārzemēm.

Tāpēc, ja vecākiem ir kopīga aizgādība, abiem vecākiem ir vienlīdzīgas tiesības izlemt, vai bērnu var vai nevar vest uz citu valsti. Līdz ar to vispārējs nosacījums ir tas, ka bērnu nevar izvest ārpus valsts bez otra vecāka piekrišanas.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecākiem ir kopīga aizgādība, tad ir spēkā vispārīgs princips, ka vienmēr ir nepieciešama otra vecāka piekrišana.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja, īstenojot vecāku kopīgu aizgādību, vecāki nespēj vienoties par bērnam svarīgu jautājumu, kas var ietvert arī bērna aizvešanu uz citu valsti, ja tas ir nepieciešams, tad tiesa var vienam vecākam piešķirt tiesības lemt par šo jautājumu.

Līdz ar to, ja viens no vecākiem nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti, kaut arī tas ir nepieciešams, otrs vecāks var vērsties tiesā, lai noteiktā gadījumā saņemtu atļauju pieņemt lēmumu par bērna aizvešanu uz citu valsti. Šādi tiesa var noteikt papildu pienākumus tam no vecākiem, kuram tiek piešķirtas tiesības lemt par konkrēto gadījumu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja vecāki īsteno kopīgu aizgādību, tiek piemēroti vieni un tie paši nosacījumi neatkarīgi no tā, cik ilgi vai kāda iemesla dēļ tiek lemts par bērna dzīvesvietu. Abiem vecākiem ir vienlīdzīgas tiesības lemt par bērna īslaicīgu vai pastāvīgu aizvešanu uz citu valsti līdz brīdim, kad tiek izbeigta aizgādība vai kad tiesa piešķir lemšanas tiesības vienam vecākam.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā saturs lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes saturs, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 15/04/2019

Bērna likumīga aizvešana - Īrija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja otram vecākam nav aizgādības pār bērnu un ja nav tiesas nolēmumu, kas aizliedz bērna aizvešanu bez otra vecāka piekrišanas.

Ja pirms bērna/bērnu aizvešanas no attiecīgās jurisdikcijas tiesai nav iesniegts pieteikums par aizgādību, aizbildnību vai saskarsmes tiesībām.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja otrs vecāks ir bērna aizgādnieks

un/vai

ja bērna aizvešana ietekmē aizgādību un/vai saskarsmes tiesības,

un/vai

ja tiesas nolēmumā ir īpaši noteikts, ka otra vecāka vai jebkuras citas minētās puses piekrišana ir nepieciešama, pirms bērns tiek aizvests uz citu valsti.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ir jāiesniedz pieteikums tiesai par atļauju likumīgi aizvest bērnu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Jā.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Vairumā gadījumu, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā saturs lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes saturs, ņemot vērā

Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 10/09/2019

Bērna likumīga aizvešana - Grieķija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Vecāks var likumīgi izvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ja vecākam, kurš izved bērnu, ir piešķirta viena vecāka atsevišķa aizgādība, vienmēr ievērojot nosacījumu, ka netiek pārkāptas bērna tiesības sazināties ar otru vecāku.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecāku atbildība ir abiem vecākiem.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja bērna izvešana ir nepieciešama, bet otrs vecāks tam nepiekrīt, tiesai var izskatīt situāciju, ievērojot bērna labākās intereses, un izlemt, vai izvešanai ir jānotiek vai nē.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Iepriekš minētie noteikumi attiecībā uz otra laulātā piekrišanas nepieciešamību ir piemērojami neatkarīgi no tā, vai izvešana uz citu valsti ir īslaicīga — brīvdienu nolūkā — vai uz pastāvīgu dzīvi.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 06/07/2017

Bērna likumīga aizvešana - Spānija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja vecāku aizgādību nodrošina viens vecāks, aizgādība ir vecāku tiesības un pienākumi saistībā ar abu rīcībnespējīgajiem bērniem. Ja attiecības izirst, tas ir pilnībā neatkarīgi no aizgādības un piekļuves tiesībām.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja aizgādības tiesības vecākiem ir kopīgas neatkarīgi no tā, kuram vecākam ir saskarsmes tiesības un kuram — aizgādības tiesības.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, bet vecāki nevar vienoties un vecāks atsaka paust piekrišanu, tad tiesu iestādes lemj par atļauju aizvest bērnu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Īslaicīgas aizvešanas nosacījumi atšķiras no pastāvīgas aizvešanas nosacījumiem. Ja bērns jāaizved normālas veselības aprūpes, brīvdienu vai līdzīgu iemeslu dēļ, tad vecāks, ar kuru bērns attiecīgajā brīdī ir kopā, pieņem lēmumu par to, vai vecākiem ir aizgādības vai saskarsmes tiesības, tajā pašā laikā ievērojot saziņas laiku vai apmeklējuma laiku, kas bērnam ir jāpavada ar katru vecāku. Tikai svarīgiem lēmumiem par bērnu dzīvi, piemēram, par pastāvīgu aizvešanu, ir jāsaņem atļauja no vecāku aizgādības tiesību turētājiem.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 04/04/2019

Bērna likumīga aizvešana - Francija

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas [fr](#) versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
 - 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.
-

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja vecāki īsteno kopīgas aizgādības tiesības, abi vecāki drīkst ceļot kopā ar bērnu bez otra vecāka skaidri izteiktas piekrišanas.

Ja viens no vecākiem īsteno atsevišķas aizgādības tiesības, otra vecāka klusējot vai skaidri dota atļauja nav nepieciešama.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Atpūtas ceļojumi

Lai iebilstu pret to, ka viens no vecākiem aizved bērnu uz ārvalstīm, otrs var iesniegt protestu prefektūrām attiecībā uz izbraukšanu no teritorijas, kas ir spēkā 15 dienas, un/vai iesniegt pieteikumu bāriņtiesā par aizliegumu aizvest bērnu no valsts bez abu vecāku atļaujas (Civilkodeksa 373. panta 2. punkta 6. apakšpunkts), kas ir spēkā līdz bērna pilngadībai vai līdz jauna lēmuma pieņemšanai. Aizliegums pamest teritoriju bez abu vecāku atļaujas neļauj bērnam izceļot no valsts. Tomēr vecāki var dot atļauju doties konkrētā braucienā bērnam vienam pašam vai kopā ar vienu no vecākiem, iesniedzot paziņojumu policijas darbiniekam ar izmeklēšanas pilnvarām (parasti piecas dienas pirms ceļojuma). Ja viens no vecākiem atsakās sniegt paziņojumu par atļauju, otrs no vecākiem var iesniegt pieteikumu tiesā par aizlieguma pamest teritoriju atcelšanu vai izņēmuma atļaujas piešķiršanu bērnam pamest teritoriju.

Ceļošana ar mērķi mainīt dzīvesvietu

Pat ja pret ceļošanu kopā ar bērnu uz ārvalstīm nav nekādu iebildumu un nav aizlieguma pamest valsti, otra no vecākiem piekrišana ir vajadzīga, ja mērķis šādai izceļošanai uz ārvalstīm ir bērna dzīvesvietas maiņa.

Ja viens no vecākiem neņem vērā to, ka otrs no vecākiem nav sniedzis piekrišanu, iespējams iesniegt prasību par bērna atgriešanu, pamatojoties uz nelikumīgu aizvešanu.

Neatkarīgi no aizvešanas veida un izņemot īpašus gadījumus, kad pastāv aizliegums pamest teritoriju vai izteikts iebildums pret teritorijas pamešanu, jāatzīmē, ka tam no vecākiem, kurš pamest teritoriju kopā ar bērnu, nav jāpierāda otra no vecākiem piekrišanas esamība, kuru attiecībā uz trešajām personām uzskata par sniegtu.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja viens no vecākiem atsakās sniegt piekrišanu ceļojumam, kamēr pastāv aizliegums pamest teritoriju bez abu vecāku atļaujas, otram no vecākiem, kurš vēlas ceļot kopā ar bērnu, ir tiesības celt prasību tiesā, kura var izdot atļauju bērnam pamest teritoriju.

Tāpat, ja bērna aizvešana būtībā ir dzīvesvietas maiņa un otrs no vecākiem atsakās dot savu piekrišanu, tam no vecākiem, kurš vēlas ceļot kopā ar bērnu, pirms ceļošanas ir jāiesniedz pieteikums bērna dzīvesvietas bāriņtiesā.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Nav nekādu konkrētu noteikumu attiecībā uz aizvešanas iemeslu vai ilgumu. Tomēr, ja aizvešanas mērķis ir dzīvesvietas maiņa un ja otrs no vecākiem nav sniedzis savu piekrišanu, tiks uzsāktas īpašas atgriešanas procedūras.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Vairāktējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto

informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 20/06/2017

Bērna likumīga aizvešana - Horvātija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Attiecībā uz nosacījumiem, ar kādiem viens no vecākiem var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ir jānošķir šādas situācijas:

a) vecāks, ar kuru bērns dzīvo kopā, vēlas likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti, un

b) vecāks, ar kuru bērns nedzīvo kopā, bet ar kuru bērnam ir personīgas attiecības, vēlas likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti.

a) Vecāks, ar kuru kopā bērns dzīvo, pēc šķiršanās sava bērna ikdienas aizgādības ietvaros var aizvest bērnu uz citu valsti (piemēram, vienas dienas ekskursijā) ar nosacījumu, ka tas neapdraud otra vecāka tiesības nodibināt personīgas attiecības ar bērnu, kā paredzēts Ģimenes lietu procesa likuma (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Horvātijas Republikas Oficiālais Vēstnesis), Nr. 103/15, turpmāk "2015. gada *ObZ*") 95. un 119. pantā. Proti, neatkarīgi no tā, vai vecāki ir kopīgi vai individuāli atbildīgi par bērna aprūpi un audzināšanu, katram no viņiem ir tiesības neatkarīgi pieņemt ar bērnu saistītus ikdienas lēmumus, kad bērns ir viņu aprūpē (2015. gada *ObZ* 110. pants). Ja pēc šķiršanās vecāki kopīgi atbild par bērna aprūpi un audzināšanu (2015. gada *ObZ* 104. pants), bērnam svarīgi lēmumi ir jāpieņem pēc abpusējas vienošanās (2015. gada *ObZ* 108. pants). Ņemot vērā, ka gadījuma brauciens uz citu valsti (piemēram, vienas dienas ekskursija) nav saistīts ar nodomu mainīt bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu un tāpēc nav iekļauts bērna būtisko individuālo tiesību izsmeļošā uzskaitījumā, kas minēts 2015. gada *ObZ* 100. pantā, ir attiecīgi jāpiemēro 2015. gada *ObZ* 99. panta 2. punkts. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad vecākam, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns dzīvo, ir daļēja individuāla atbildība par aizgādību (2015. gada *ObZ* 105. pants). Tomēr, ja vecākam, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns dzīvo, uz tiesas rīkojuma pamata vienīgajam ir individuāla atbildība par aizgādību, tad viņam(-ai) nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai uz laiku aizvestu bērnu uz citu valsti (2015. gada *ObZ* 105. panta 5. punkts).

b) Ja vecāks, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns nedzīvo, bet ar kuru viņš uztur personīgas attiecības, nolemj likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti, tad viņš(-a) to var darīt ar nosacījumu, ka uzturēšanās citā valstī ir īslaicīga (piemēram, vienas dienas ekskursija) un notiek laikā, kad vecākam ir tiesības uzturēt tiešas personīgas attiecības ar bērnu (2015. gada *ObZ* 121. pants), un ar nosacījumu, ka šādas tiesības nav aizliegtas vai ierobežotas ar tiesas rīkojumu (2015. gada *ObZ* 123.–126. pants). Proti, neatkarīgi no tā, vai vecāki ir kopīgi vai individuāli atbildīgi par bērna aprūpi un audzināšanu, katram no viņiem ir tiesības neatkarīgi pieņemt ar bērnu saistītus ikdienas lēmumus, kad bērns ir viņu aprūpē (2015. gada *ObZ* 110. pants). Ja pēc šķiršanās vecāki kopīgi atbild par bērna aprūpi un audzināšanu (2015. gada *ObZ* 104. pants), bērnam svarīgi lēmumi ir jāpieņem pēc abpusējas vienošanās (2015. gada *ObZ* 108. pants). Ņemot vērā, ka īslaicīga uzturēšanās citā valstī laikā, kad vecākam ir tiesības uzturēt tiešas personīgas attiecības ar bērnu (piemēram, vienas dienas ekskursija), nav saistīta ar nodomu mainīt bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu un tāpēc

nav iekļauta bērna būtisko individuālo tiesību izsmeļošā uzskaitījumā, kas minēts 2015. gada *ObZ* 100. pantā, ir attiecīgi jāpiemēro 2015. gada *ObZ* 99. panta 2. punkts. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad vecākam, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns dzīvo, ir daļēja individuāla atbildība par aizgādību (2015. gada *ObZ* 105. pants), jo vecākam, kurš nodibina tiesas personīgas attiecības ar bērnu, ir brīvība un tiesības pārstāvēt bērnu ikdienas lietās laikā, kad bērns ir viņa(-s) aprūpē (atbilstoši 2015. gada *ObZ* 110. un 112. pantam un saistībā ar 105. panta 1. punktu).

Attiecībā uz šīm situācijām jāuzsver 2015. gada *ObZ* 111. panta noteikumu nozīmīgums. Proti, abiem vecākiem neatkarīgi no tā, vai viņi ir kopīgi vai individuāli atbildīgi par aizgādību, ir pienākums savstarpēji apmainīties ar informāciju par bērnu, tostarp ar informāciju par bērna iespējamu aizvešanu uz citu valsti. Tas ir vecāku juridisks pienākums, turklāt, lai šķērsotu valsts robežu, bērnam vai katram no vecākiem ir jābūt līdzīgi personai un citiem dokumentiem.

Ja viens no vecākiem uzskata, ka otrs vecāks šādu bērna aizvešanu uz laiku varētu izmantot ļaunprātīgos nolūkos, viņam(-ai) ir atļauts pieprasīt, lai tiesa piemēro kādu no 2015. gada *ObZ* 418. pantā noteiktajām darbībām ārpusstiesas procesā, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīts lēmums par personīgu attiecību nodibināšanu starp vecāku un bērnu, vai kādu no 2015. gada *ObZ* 419. pantā noteiktajām darbībām, lai nodrošinātu bērna drošu atgriešanos.

Vēlamais risinājums ir vecākiem panākt vienošanos par šiem un līdzīgiem jautājumiem, ko viņi var atrunāt, noslēdzot vienošanos par kopīgu aizgādību (2015. gada *ObZ* 106. panta 3. punkts).

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Jebkādam bērna (pastāvīgai) aizvešanai uz citu valsti, lai mainītu bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu, ir vajadzīga abu vecāku piekrišana. Neatkarīgi no tā, vai vecāki ir kopīgi atbildīgi par bērna aprūpi un audzināšanu vai kādam no viņiem ir daļēja individuāla atbildība, vecākam, kurš aizved bērnu, tādējādi mainot viņa pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu, ir jāsaņem otra vecāka rakstiska piekrišana, lai to varētu izdarīt (2015. gada *ObZ* 100. un 108. pants). Tomēr, ja vecākam, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns dzīvo, vienīgajam ir individuāla atbildība par aizgādību, tad viņam(-ai) nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai aizvestu bērnu uz citu valsti nolūkā mainīt viņa pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu (2015. gada *ObZ* 105. panta 5. punkts).

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja vecāks, aizvedot bērnu uz citu valsti, vēlas mainīt bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu, bet nevar saņemt otra vecāka rakstisku piekrišanu, tad ārpusstiesas procesā tiesa nosaka, kurš no vecākiem pārstāv bērna vislabākās intereses attiecīgajā jautājumā (2015. gada *ObZ* 100. panta 5. punkts un 478. panta 1. punkts). Pirms minētā ārpusstiesas procesa uzsākšanas jānotiek obligātajai ārpusstiesas konsultāciju procedūrai, kuras mērķis ir panākt, lai eksperti no Sociālo pakalpojumu ministrijas palīdz vecākiem panākt vienošanos par konkrētu jautājumu (2015. gada *ObZ* 481. pants — obligātā ārpusstiesas konsultāciju procedūra kā procesuāla prasība 2015. gada *ObZ* 100. panta 5. punktā noteiktā procesa uzsākšanai). Ja obligātajā konsultāciju procedūrā vecāki nespēj vienoties, jautājumu izspriež tiesa ārpusstiesas procesā, kurā īpašu uzmanību pievērš šādiem aspektiem: bērna vecums un viedoklis, bērna tiesības nodibināt personīgas attiecības ar otru vecāku, vecāku vēlme un gatavība sadarboties savu aizgādības tiesību īstenošanā, vecāku personīgie apstākļi, attālums starp vecāku pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu un vietu, uz kuru varētu pārvest bērnu, kā arī satiksme starp minētajām vietām un vecāka tiesības brīvi pārvietoties (2015. gada *ObZ* 484. pants).

Tomēr jāuzsver, ka gadījumā, kad vienam no vecākiem vienīgajam ir individuāla atbildība par bērna aizgādību, tad viņam(-ai) nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai aizvestu bērnu uz citu valsti nolūkā mainīt viņa pagaidu vai pastāvīgo dzīvesvietu, proti, tādā gadījumā otra vecāka iebildumiem nav juridiska spēka (2015. gada *ObZ* 105. panta 5. punkts).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Kā minēts atbildēs uz 1.–3. jautājumu, 2015. gada *ObZ* reglamentē vecāku tiesības un pienākumus dažādi atkarībā no tā, vai bērns tiek aizvests uz citu valsti īslaicīgi (piemēram, vienas dienas ekskursijā, neapdraudot otra vecāka tiesības) vai pastāvīgi, lai mainītu bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā

Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 20/11/2019

Bērna likumīga aizvešana - Kipra

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas var tas vecāks, kuram ir piešķirtas pilnīgas aizgādības tiesības.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja nepilngadīgs bērns ir abu vecāku kopīgā aizgādībā, lai viņu varētu aizvest uz citu valsti, ir jāsaņem otra vecāka piekrišana. Aizvešana bez piekrišanas ir atzīta par noziedzīgu nodarījumu Kriminālkodeksa 154. Nodaļā.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības, bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti bez viena vecāka piekrišanas, pamatojoties uz attiecīgu ģimenes tiesas spriedumu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja nav saņemta piekrišana īslaicīgai vai pastāvīgai aizvešanai, ir vajadzīgs tiesas spriedums. Piekrišanas gadījumā nav jāizmanto īpašs dokuments, lai sniegtu šādu piekrišanu.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 17/07/2017

Bērna likumīga aizvešana - Latvija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
 - 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
 - 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.
-

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja tiesa ar tās nolēmumu ir noteikusi bērna dzīvesvietu ārvalstī, tad vecākam, kurš izved bērnu uz pastāvīgu dzīvi šajā valstī, nav nepieciešama otra vecāka piekrišana.

Ja vecākam, kurš izved bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, pamatojoties uz vecāku vienošanos vai tiesas nolēmumu, ir nodibināta viena vecāka atsevišķa aizgādība, tad viņš/ viņa var izvest bērnu bez otra vecāka piekrišanas.

Ja vienam no vecākiem ar bāriņtiesas lēmumu ir pārtrauktas vai ar tiesas nolēmumu ir atņemtas aizgādības tiesības, tad vecākam, kurš izved bērnu uz pastāvīgu dzīvesvietu citā valstī, nav nepieciešama otra vecāka piekrišana.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Vecāks, kuram nav pārtrauktas vai atņemtas aizgādības tiesības, var izvest bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, ja ir otra vecāka, kuram ir aizgādības tiesības (kopīgas vai atsevišķas), piekrišana.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Vecāks, kurš vēlas izvest bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, bet otrs vecāks tam nepiekrīt, var vērsties tiesā ar lūgumu noteikt bērna dzīvesvietu šajā valstī, uz kuru šis vecāks vēlas izvest bērnu.

Vecāks, kurš vēlas izvest bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, bet otrs vecāks tam nepiekrīt, var vērsties tiesā ar lūgumu noteikt viņam/ viņai atsevišķas aizgādības tiesības.

Vecāks, kurš vēlas izvest bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, bet otrs vecāks tam nepiekrīt, var vērsties bāriņtiesā ar lūgumu vecākam, kurš nepiekrīt izvešanai, pārtraukt aizgādības tiesības (ja ir objektīvi iemesli), vai arī var vērsties tiesā ar lūgumu atņemt šim vecākam aizgādības tiesības (ja ir objektīvi iemesli).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Pastāvīgai izvešanai skatīt atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem.

Attiecībā uz pagaidu izvešanu – otra vecāka piekrišana nav nepieciešama.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Bez otra vecāka piekrišanas bērnu aizvest uz citu valsti drīkst tikai īslaicīgi (piem., brīvdienās). Lai mainītu dzīvesvietas valsti, ir jāsaņem otra vecāka piekrišana vai ir jābūt tiesas spriedumam, ar ko nosaka, ka bērna dzīvesvietas valsts ir cita valsts.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecāki ir precējušies un nav šķīrušies, tad neatkarīgi no tā, vai viņi dzīvo kopā vai atsevišķi, bērna dzīvesvietas valsti drīkst mainīt tikai ar abu vecāku piekrišanu.

Ja vecāki ir šķīrušies un bērna dzīvesvieta ir noteikta pie viena no vecākiem, tad bērna aizvešanai pastāvīgai dzīvei citā valstī arī ir jāsaņem otra vecāka piekrišana, jo dzīvesvietas noteikšana pie viena vecāka nepiešķir šim vecākam lielākas tiesības uz bērnu, ja vien tiesa nav lēmusi citādi.

Ja vecāki nav precējušies un bērna dzīvesvieta nav noteikta ne pie viena vecāka, tiek uzskatīts, ka vecāku tiesības ir vienlīdzīgas un, lai mainītu bērna dzīvesvietas valsti, ir nepieciešama abu vecāku piekrišana.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja nav iespējams saņemt piekrišanu no otra vecāka, tad tas vecāks, kurš pārceļas uz citu valsti, vēršas tiesā ar lūgumu noteikt bērna dzīvesvietu un piekļuvi bērnam. Ja bērna dzīvesvieta ir noteikta, vecākam ir jāpiesaka izmaiņas procedūrā, kādā tiek nodrošināta piekļuve bērnam.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Lietuvas tiesību akti nenosaka papildu piekrišanu, kas vecākam jāpauž, lai bērnu īslaicīgi aizvestu uz citu valsti.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 21/10/2019

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Parasti vecākam nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai ar bērnu īslaicīgi izceļotu uz citu valsti. Ja vecākiem ir dalīta aizgādība, jebkurš no viņiem var izceļot ar bērnu bez otra vecāka skaidras piekrišanas. Ja izņēmuma kārtā tikai vienam no vecākiem ir aizgādības tiesības, nav nepieciešama otra vecāka domājama vai skaidra piekrišana.

Ja vecākam nav aizgādības tiesību, bet ir saskarsmes tiesības, un bērns var pie viņa atrasties, attiecīgajam vecākam nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai īslaicīgi izceļotu ar bērnu uz citu valsti saskarsmes periodā un laikā, kad bērns var pie viņa atrasties. Otra vecāka piekrišana nav nepieciešama īslaicīgai pagaidu izceļošanai (piemēram, robežas šķērsošana, lai veiktu iepirkšanos) vai ilgākai pagaidu izceļošanai (piemēram, brīvdienu ceļojums) ar nosacījumu, ka bērns izceļo laikā, kad vecāks, ar ko bērns kopā izbrauc, var izmantot savas saskarsmes tiesības un bērns var pie viņa atrasties.

Tas, kādi personu apliecinoši vai citi dokumenti ir jāņem līdzi, dodoties pagaidu izbraukumos, ir atkarīgs no tās valsts juridiskajām prasībām, uz kuru bērns tiek vests.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecākiem ir dalīta aizgādība, ir vajadzīga abu vecāku piekrišana bērna pastāvīgai izceļošanai un jebkādai bērna **īslaicīgai** izceļošanai **nopietnu apsvērumu dēļ** (piemēram, nozīmīgas medicīniskās ārstēšanas saņemšanai). Adreses (*domicile*) vai pastāvīgās dzīvesvietas (*résidence*) maiņa ir uzskatāma par pastāvīgu izceļošanu, un tam ir vajadzīga abu vecāku piekrišana. Ja aizgādības tiesības ir tikai vienam no vecākiem, otra vecāka piekrišana nav vajadzīga. Tomēr pēc otra vecāka pieprasījuma var tikt pielāgotas saskarsmes tiesības.

Pierādījuma apsvērumu dēļ vecāku piekrišanai ir jābūt noformētai rakstiski. Šādu dokumentu var sagatavot paši vecāki. Vecāki var lūgt, lai tiesa oficiāli reģistrē viņu piekrišanu, ja šāda prasība ir noteikta galamērķa valstī.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja viens no vecākiem atsaka piekrišanu bērna izceļošanai uz citu valsti, ir nepieciešams iesniegt rajona tiesas (*tribunal d'arrondissement*) tiesnesim, kurš specializējies ģimenes lietās (*juge aux affaires familiales*), pieteikumu atļaujas saņemšanai, lai bērnu varētu izvest uz ārvalstīm.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Kā minēts 1.-3. punktā, noteikumi ir atšķirīgi atkarībā no tā, vai bērns izceļo īslaicīgi vai pastāvīgi.

Nepilngadīgajam, lai viņš varētu doties uz ārvalstīm bez vecāka pavadības, ir vajadzīga atļauja izbraukšanai no valsts (šādu atļauju izsniedz kā dokumentu, ar kuru vecāks atļauj savam bērnam izbraukt no Luksemburgas).

Atļaujas veidlapu vecāki var saņemt savas pašvaldības iestādēs (*commune* iestādēs). Lielākajā daļā pašvaldību par veidlapu izdošanas administratīvajām izmaksām ir jāveic maksājums. Maksājuma apmērs dažādās pašvaldībās ir atšķirīgs.

Lai arī veidlapu izmantošana nav obligāta, daudzas ārvalstu iestādes tās pieprasa, lai bērns varētu tikt ielaists to teritorijā.

Pat ja bērnu pavada viens vecāks, ir lietderīgi paņemt līdzi otra vecāka atļauju, jo dažas valstis var to pieprasīt.

Saites

<http://www.legilux.lu/>

<https://justice.public.lu/fr.html>

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 10/01/2020

Bērna likumīga aizvešana - Ungārija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

A) Kopumā **viens no vecākiem** bez otra vecāka piekrišanas var aizvest savu bērnu uz citu valsti **tslaicīgi** un **bez nodoma palikt tur**. Šādi gadījumi var ietvert tālāk minēto:

- vecāki īsteno kopīgu aizgādību;
- viens no vecākiem īsteno aizgādību, pamatojoties uz vienošanos vecāku starpā vai uz tiesas lēmumu, bet otra vecāka aizgādības tiesības tiesa nav ierobežojusi vai atsaukusi;
- bērnu uz citu valsti aizved viens no vecākiem, kad viņam ir piekļuves tiesības konkrētā laikā, kas noteikts tiešam kontaktam ar bērnu, *izņemot gadījumu*, ja ar tiesas vai valsts aizbildniecības iestādes lēmumu ir noteikts, ka nepieciešama otra vecāka piekrišana.

B) **Viens no vecākiem** bez otra vecāka piekrišanas var bērnu vest uz citu valsti **pat ilglaicīgai prombūtnei vai ar nodomu tur palikt**, ja tiesa ir ierobežojusi vai atsaukusi otra vecāka aizgādības tiesības.

C) Arī **aizbildnis** var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez vecāka piekrišanas, ņemot vērā, ka valsts aizbildniecības iestāde nav ierobežojusi aizbildņa tiesības tā rīkoties, šādos gadījumos:

- **Tslaicīgai prombūtnei** un **bez nodoma tur palikt**, ja bērns ir ievietots audžuģimenē;
- ja bērns ir ievietots pie trešās personas un līdz ar to vecāka aizgādība ir apturēta.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

A) Ja **viens no vecākiem** bērnu aizved uz citu valsti **ilglaicīgai prombūtnei vai ar nodomu tur palikt**, ir nepieciešama otra vecāka piekrišana. Šādi gadījumi var ietver tālāk minēto:

- vecāki īsteno kopīgu aizgādību;
- viens no vecākiem īsteno aizgādību, pamatojoties uz vienošanos vecāku starpā vai uz tiesas lēmumu, bet otra vecāka aizgādības tiesības tiesa nav ierobežojusi vai atsaukusi;

B) Ja bērns ir ievietots audžuģimenē, **aizbildnis** bērnu var aizvest uz citu valsti **ilglaicīgai prombūtnei vai ar nodomu tur palikt**, tikai saņemot vecāka piekrišanu.

Došanos uz citu valsti studiju, darba vai citā nolūkā var uzskatīt par **ilglaicīgu prombūtni**.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti, viņš lūdz valsts aizbildniecības iestādei lemt par šo jautājumu. Šādos gadījumos valsts aizbildniecības iestādes lēmums par atļauju vest bērnu uz citu valsti aizstāj otra vecāka piekrišanu.

Tam no vecākiem, kurš lūdz noteikt bērna dzīvesvietu citā valstī, ir pienākums pievienot savus pieteikuma dokumentus, kas pierāda, ka bērna izglītība, uzturēšana, aprūpe un studijas tiks nodrošinātas citā valstī (jo īpaši vides novērtējums, ko izsniedz ārvalsts iestāde, skolas izsniegta liecība, paziņojums par attiecīgā vecāka ienākumiem, pieņemšanas apliecinājums). Pēc viena no vecākiem pieprasījuma valsts aizbildniecības iestāde norīko vides novērtējuma iegūšanu. Ja viens no vecākiem citā valstī vēl nav uzsācis darba gaitas, valsts aizbildniecības iestāde var pieņemt paziņojumu par paredzamajiem, nevis reālajiem ienākumiem.

Kamēr strīds tiek izskatīts, valsts aizbildniecības iestāde izvērtē, vai ir iespējams izpildīt tās lēmumu vai tiesas lēmumu, ar ko nosaka tieša kontakta uzturēšanu starp bērnu un to no vecākiem, kurš dzīvo atsevišķi, ja trūkst starptautiskas vienošanās vai savstarpīguma.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Kā norādīts 1. punktā, ja uzturēšanās ārvalstīs nav ilglaicīga, tad viens no vecākiem var vest bērnu uz citu valsti pat bez otra vecāka piekrišanas. Šādos gadījumos ir jāievēro vispārīgie robežšķērsošanas nosacījumi par bērna ceļošanu uz ārzemēm (piemēram, bērnam ir jābūt derīgai pasei).

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstīs, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 22/02/2018

Bērna likumīga aizvešana - Malta

SATURS

- [1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?](#)
 - [2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?](#)
 - [3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?](#)
 - [4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai \(piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos\), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.](#)
-

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Apstākļi atšķiras atkarībā no situācijas, bet visbiežāk piekrišana otram vecākam nav jāprasa, ja tā dzīvesvieta nav zināma. Civilt kodeksa 56. panta 5. punkts paredz, ka tiesa var atņemt aizgādības tiesības jebkuram no vecākiem, un tādējādi šādā gadījumā vecākam, kuram ir bērna aprūpes un aizgādības tiesības, nav jāprasa tā vecāka piekrišana, kuram šīs tiesības atņemtas.

Tomēr vecākam vienmēr vajadzētu nodrošināt, ka viņš vai viņa var pārvest bērnu no vienas valsts uz citu bez otra vecāka piekrišanas, pieprasot oficiālu atļauju no kompetentās tiesas, t. i., Civiltiesas (Ģimenes lietu nodaļas).

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Lai vecāks pārvestu bērnu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vienmēr ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, īpaši tad, ja otram vecākam ir tiesības, kas, bērnu pārvedot, tiks pārkāptas. Šādas tiesības ietver piekļuves tiesības un tiesības piedalīties lēmumos, kas attiecas uz bērna dzīvi (un tas ietver vietu, vidi un kultūru, kur bērnam jāaug). Šādā situācijā vecāks, kurš nedod savu piekrišanu, var iebilst pret pārvešanu, balstoties uz vairākiem iemesliem, piemēram, ka šāda pārvešana viņam vai viņai atņemtu saskarsmes tiesības ar bērnu.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Bērnu var pārvest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ja attiecīgā tiesa tam dod oficiālu atļauju.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Jā, tie paši noteikumi attiecas uz pagaidu pārceļšanos. Vecāka piekrišana var tikt dot šādā veidā:

Es, parakstītājs, kurš ir _____ (vārds, uzvārds, dzimšanas datums, nepilngadīgā identitātes kartes numurs) vecāks, apliecinu, ka mans dēls/meita (izvēlieties atbilstošo) atstāj Maltas salu ar mērķi _____ (mērķis, kādēļ atstāj salu) un ka šis periods būs nenoteikts / šis periods ilgs _____ (laika periods)(izvēlieties atbilstošo).

Paraksts, kam seko vecāka vārds, uzvārds, identifikācijas kartes numurs

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 17/07/2019

Bērna likumīga aizvešana - Nīderlande

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Viens no vecākiem likumīgi var aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas tikai tad, ja šim vecākam vienīgajam ir aizgādība pār bērnu.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Otra vecāka piekrišana ir nepieciešama, lai bērnu aizvestu uz citu valsti, ja vecākiem pār bērnu nav kopīgas aizgādības.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja nepieciešams bērnu aizvest uz citu valsti un abiem vecākiem ir kopīga aizgādība pār bērnu, bet otrs vecāks nepiekrīt aizvešanai, alternatīvas piekrišanas saņemšanai var iesniegt pieteikumu tiesā (Nīderlandes Civillkodeksa I grāmatas 253.A pants (*Nederlands Burgerlijk Wetboek*)).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Jā, Nīderlandē uz bērna īslaicīgi un pastāvīgu aizvešanu attiecas vieni un tie paši nosacījumi. Lai skatītu attiecīgu veidlapu, klikšķiniet šeit: ['toestemming om te reizen'](#) (holandiešu valodā); ['consent letter for minors travelling abroad'](#) (angļu valodā)

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Vairumā gadījumu, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 01/10/2019

Bērna likumīga aizvešana - Austrija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

1.1. Vispirms ir jāatsaucas uz visaptverošu grozījumu likumā, kas regulē vecāku un bērna attiecības un ko ievieša ar 2013. gada likumu, ar ko groza likumu, kas regulē vecāku un bērna attiecības, un likumu par vārdu un uzvārdu (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz 2013*) (BGBl I 2013/15), kas Austrijā stājās spēkā 2013. gada 1. februārī. Kopš tā laika nosacījumus par dzīvesvietu var atrast Vispārējā civilt kodeksa (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch* — ABGB) 162. pantā, lai gan šos noteikumus nevajadzētu skatīt nošķirti, bet plašākā tādu tiesību aktu citu noteikumu kontekstā, kas regulē vecāku un bērna attiecības.

1.2. Vecāks jebkurā gadījumā var bērnu vest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ja vecākam, kas bērnu ved, pirmkārt, vienīgajam ir piešķirta aizgādība; otrkārt, viņš iepriekš ir informējis otru vecāku; un treškārt, otrs vecāks saprātīgā laikā neiebilst un attiecīgi neiesniedz tiesai lūgumu par aizgādības atsaukšanu vai ierobežošanu. Ja otrs vecāks tiesai iesniedz lūgumu, tiesai ir jālemj, vai aizvešana ir likumīga. Lai garantētu to, ka tiek pildīts lēmums par dzīvesvietas maiņu, tiesa var arī aizliegt aizbraukšanu kopā ar bērnu (Konfliktu risināšanas likuma (*Außerstreitgesetz* — AußStrG) 107. panta 3. punkta ceturtais teikums).

Vecākam ir jāņem vērā paziņojums par pārcelšanos uz citu valsti, ko sastāda otrs vecāks, kuram nav aizgādības tiesību, ja šajā paziņojumā paustā vēlme vairāk atbilst bērna interesēm.

Ja vecāks, kuram vienīgajam ir aizgādība pār bērnu, nav informējis otru vecāku par plānoto pārcelšanos, viņam ir pienākums paziņot par svarīgiem jautājumiem (ABGB 189. panta 1. punkts, kas jebkurā gadījumā ietver pārcelšanos uz citu valsti) vai, ja viņš pārceļas uz citu valsti, neskatoties uz nozīmīgiem otra vecāka pausti iebildumiem, tas tomēr (ja otram vecākam nav likumīgas aizgādības tiesību) nav Hāgas konvencijas par bērnu nolaupīšanu 3. panta pārkāpums, bet ar to tiek pārkāpti tikai Austrijas ģimenes likuma noteikumi, ar kuriem regulē iekšējās attiecības vecāku starpā, un tas var ietvert sekas atbilstoši Ģimenes likumam (no vienkāršas piesardzības līdz aizgādības piešķiršanai otram vecākam).

1.3. Ja aizgādības tiesības ir piešķirtas abiem vecākiem, viņiem, ciktāl tas ir pamatoti un iespējami, ir jāīsteno aizgādība, savstarpēji vienojoties (ABGB 137. panta 2. punkta pēdējais teikums).

Ir jānošķir situācijas, kurās bērnu uz ārvalstīm aizved (a) vecāks, kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiek aprūpēts, vai (b) otrs vecāks, kura mājsaimniecībā līdz ar to bērns netiek galvenokārt aprūpēts. Vecāks, kura mājsaimniecībā bērns netiek galvenokārt aprūpēts, jebkurā gadījumā Hāgas konvencijas par bērnu nolaupīšanu 3. panta izpratnē rīkojas nelikumīgi. Juridiskā situācija attiecībā uz vecāku, kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiek aprūpēts, ir daudz sarežģītāka:

iepriekš minētais ABGB 189. panta 1. punkta pirmais teikums par pienākumu informēt otru vecāku par svarīgiem jautājumiem attiecas arī uz situāciju, kad aizgādības tiesības ir piešķirtas abiem vecākiem (ABGB 189. panta 5. punkts). Atbilstoši jaunajai juridiskajai situācijai vēl nav pilnībā precizēts, vai neinformēšana saskaņā ar ABGB 189. panta 1. punkta pirmo teikumu vien ir pietiekams iemesls aizgādības tiesību pārkāpumam Hāgas konvencijas par bērnu nolaupīšanu 3. panta izpratnē, jo, kaut arī pastāv atšķirīgi viedokļi, tiesu prakse šajā jautājumā vēl nav.

Ir jāņem vērā arī tā vecāka paziņojums, kura mājsaimniecībā galvenokārt bērns netiek aprūpēts, ja šādā paziņojumā paustā vēlme vairāk atbilst bērna interesēm. Neatkarīgi no tā, vai aizgādības tiesību pārkāpums par tādu tiek nosaukts Hāgas konvencijas par bērnu nolaupīšanu izpratnē, neinformēšana var veidot iekšējo attiecību rīcību, ar ko pārkāpj Austrijas ģimenes likumu, un ietvert iepriekš minētās sekas.

1.4. Ja aizgādības tiesības ir piešķirtas abiem vecākiem, nenosakot, kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiek aprūpēts, ir jāsaņem otra vecāka piekrišana. Ja otra vecāka piekrišana nav saņemta, ir jāiesniedz pieteikums attiecīgās jurisdikcijas aizbildniecības tiesā (*Pflegschaftsgericht*) lēmuma pieņemšanai. Lēmumā tiesai ir jāņem vērā gan bērna intereses, gan vecāku tiesības uz aizsardzību pret vardarbību un kustības brīvību, kā arī uz brīvību nodoties savai profesionālajai darbībai (ABGB 162. panta 3. punkts). Tomēr arī šādā gadījumā attiecībā uz trešajām personām katram vecākam ir pārstāvības pilnvaras tikai tik ilgi, kamēr aizgādība (attiecībā uz tiesībām noteikt bērna dzīvesvietu) nav galēji vai pagaidām atsaukta.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Jebkurā gadījumā ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, ja vecākam, kurš ved bērnu prom, (a) nav piešķirtas aizgādības tiesības vai (b) ir piešķirtas aizgādības tiesības, bet bērnu galvenokārt aprūpē citā mājsaimniecībā.

Gadījumos, kad (a) vecāks, kura mājsaimniecībā bērnu galvenokārt aprūpē, vai (b) vecāks, kuram vienīgajam ir aizgādības tiesības pār bērnu, pārceļas uz citu valsti kopā ar bērnu, šim vecākam, īstenojot iekšējās attiecības, ir jāpilda informēšanas pienākums atbilstoši ABGB 189. pantam (skatīt atbildi uz 1. jautājumu) un jāņem vērā informētā vecāka viedoklis, ja tas labāk atbilst bērna interesēm.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

3.1. Ja aizgādība ir piešķirta abiem vecākiem, nenosakot, kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiks aprūpēts, tad vecākam, kurš vēlas lai bērns dzīvo ārvalstīs bez otra vecāka piekrišanas, ir jāvēršas attiecīgās jurisdikcijas aizbildniecības tiesā. Lēmumā par atļauju tiesai ir jāņem vērā gan bērna intereses, gan vecāku tiesības uz aizsardzību pret vardarbību un kustības brīvību, kā arī uz brīvību nodoties savai profesionālajai darbībai (ABGB 162. panta 3. punkts).

3.2. Ja vecākam, kurš vēlas ar bērnu doties uz citu valsti, nav vispār piešķirtas aizgādības tiesības vai bērnu pārsvarā aprūpē citā mājsaimniecībā, šis vecāks var vērsties tiesā, lai otra vecāka aizgādību atceltu vai ierobežotu (un, kas ir iespējams vien daļēji, lai aizgādība tiktu nodota pašam). Īpaši kā mazāk smagu tiesiskās aizsardzības līdzekli salīdzinājumā ar aizgādības atcelšanu, tiesa var arī atsaukt juridiski nepieciešamās piekrišanas un apstiprināšanas tiesības vai aizstāt juridiski nepieciešamo piekrišanu vai apstiprināšanu, ja noraidīšanai nav pamatotu iemeslu (ABGB 181. panta 1. punkts).

3.3. Vecākam, kuram ir piešķirta aizgādība un kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiek aprūpēts, ir jāpaziņo otram vecākam un jādod viņam iespēja paust savu nostāju (ABGB 189. pants), bet šāda informēšana un piekrišana nav aizbraukšanas priekšnoteikums.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Tāpat saistībā ar īslaicīgu aizvešanu, ja pār bērnu ir kopīga aizgādība, vecākiem, ciktāl tas ir pamatoti un iespējami, ir jāīsteno aizgādība, savstarpēji vienojoties (ABGB 137. panta 2. punkta pēdējais teikums). Tomēr šādas savstarpējas vienošanās pierādīšana nav aizbraukšanas priekšnoteikums.

Tomēr prasību par savstarpēju vienošanos var pilnībā juridiski arī nepiemērot, ja, piemēram, spontāni nedēļas nogalē tiek apciemoti vecvecāki ārzemēs un otrs vecāks jebkurā gadījumā neplānoja kontaktēties ar bērnu šajā laika posmā (šajā gadījumā savstarpējas vienošanās panākšana noteikti nebūtu pamatota).

Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad otrs vecāks ir tikai jāinformē (ABGB 189. panta 1. punkts), bet tas ir atkarīgs no katra gadījuma apstākļiem (piemēram, ceļojuma ilguma, galamērķa un nolūka) un tā, vai pagaidu aizvešanu vispār uzskata par svarīgu jautājumu.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Vairumā gadījumu, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 22/12/2018

Bērna likumīga aizvešana - Polija

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas [pl](#) versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējušies.

Jau ir pieejami tulkojumi šādās valodās: [en](#).

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Abi vecāki kopā, bērnam piedzimstot, iegūst aizgādības tiesības. Tikko minētais izriet no Polijas Ģimenes un aizbildniecības kodeksa (*Kodeks rodzinny i opiekuńczy*) 97. panta 2. punkta, jo atbilstoši tam vecāki kopīgi lemj par svarīgiem jautājumiem saistībā ar bērnu un, ja vienošanos neizdodas panākt, šādus jautājumus lemj aizbildniecības tiesa (*sąd opiekuńczy*). Katrs vecāks pastāvīgi bez pienākuma konsultēties ar otru vecāku un iegūt viņa piekrišanu lemj tikai par mazāk svarīgiem jautājumiem saistībā ar bērnu. Polijas tiesu praksē bērna vešanu uz citu valsti gan īslaicīgai, gan ilglaicīgai prombūtnei (pat brīvdienās) uzskata par svarīgu jautājumu.

Ņemot vērā Ģimenes un aizbildniecības kodeksa 97. panta 2. punktu, vecāks var vest bērnu uz ārzemēm bez otra vecāka piekrišanas tikai šādos gadījumos:

- a) ar Polijas tiesas lēmumu otram vecākam ir atņemtas aizgādības tiesības pār bērnu (Ģimenes un aizbildniecības kodeksa 111. pants);
- b) ar Polijas tiesas lēmumu otra vecāka aizgādība pār bērnu ir apturēta (Ģimenes un aizbildniecības kodeksa 110. pants);
- c) otram vecākam ir ierobežota aizgādība pār bērnu, jo vecāks apdraud bērna labklājību (Ģimenes un aizbildniecības kodeksa 109. pants). Tiesa lemj, kā aizgādības tiesības tiks ierobežotas, piemērojot līdzekļus, ar ko bērna labklājība tiks aizsargāta vislabāk. Īpaši vecākam, kura aizgādības tiesības ir ierobežotas, var atņemt tiesības lemt par svarīgiem jautājumiem saistībā ar bērnu vai par dažiem no šiem svarīgajiem jautājumiem. Ja ar tiesas spriedumu otram vecākam ir atņemtas tiesības lemt par bērna pastāvīgo dzīvesvietu, tad šis vecāks nevar iebilst pret to, ka bērna pastāvīgā dzīvesvieta Polijā tiek mainīta uz pastāvīgo dzīvesvietu ārzemēs;
- d) vecāku tiesības un pienākumi attiecībā uz bērnu ir mainīti pēc tam, kad ir pieņemts spriedums šķiršanās tiesvedībā (Ģimenes un aizbildniecības kodeksa 58. panta 1. un 1.a punkts), laulības atcelšanas tiesvedībā (51. panta 1. un 1.a punkts saistībā ar Ģimenes un aizbildniecības kodeksa 21. pantu) un kad tiek pārtraukta kopdzīve (58. panta 1. un 1.a punkts saistībā ar Ģimenes un aizbildniecības kodeksa 61.³ panta 1. punktu). Minētais attiecas arī uz lēmumiem, kas pieņemti atbilstoši Ģimenes un aizbildniecības kodeksa 93. panta 2. punktam (paternitātes tiesvedībā), 106. pantam (tiesvedībā, lai grozītu spriedumu par aizgādību un tās īstenošanas veidu laulības šķiršanas, kopdzīves pārtraukšanas vai laulības atcelšanas tiesvedībā) un 107. panta 1. un 2. punktam (tiesvedībā par aizgādības tiesību uzticēšanu vienam vecākam, ja vecāki nedzīvo kopā). Īpaši šādos gadījumos tiesa var uzticēt aizgādības tiesību īstenošanu vienam vecākam, ierobežojot otra vecākam tiesības uz konkrētiem pienākumiem un tiesībām attiecībā pret bērnu. Ja tiesa, šķīrot laulību, aizgādību uztic vienam vecākam un ierobežo otra vecāka aizgādības tiesības, tad, kaut arī ar šādu spriedumu otra vecāka aizgādības tiesības pār bērnu nav atņemtas, otrs vecāks var īstenot savas tiesības un pienākumus tikai tiktāl, ciktāl tiesa to atļauj. Ja tiesa otram vecākam nepiešķir tiesības lemt par bērna dzīvesvietu, tad būtībā vecāks, kuram ir uzticētas aizgādības tiesības, pats lemj par dzīvesvietu (tomēr ir jāskata 2. punkts);
- e) ar ārvalsts tiesas spriedumu, kas Polijā ir atzīts par spēkā esošu, otram vecākam ir atņemtas tiesības piedalīties lēmuma pieņemšanā par bērna dzīvesvietas maiņu.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Otra vecāka piekrišana ir nepieciešama visos gadījumos, kas nav norādīti iepriekšējā punktā, proti, situācijās, kad vecākam ir pilnīgas aizgādības tiesības vai kad aizgādības tiesības ir ierobežotas, bet nav atņemtas tiesības lemt par bērna dzīvesvietu. Polijas tiesu prakse šajā sakarā ir vēl detalizētāka. Kā Augstākā tiesa (*Sąd Najwyższy*) paskaidroja savā 1971. gada 10. novembra

lēmumā lietā III CZP 69/71, vecākam, kuram ir tiesības izmitināt bērnu savā dzīvesvietā, ir jābūt tiesībām piedalīties lēmuma pieņemšanā par bērna pastāvīgas dzīvesvietas maiņu, ja šāda pārmaiņas patiesībā nozīmē, ka šim vecākam nav iespējas kontaktēties ar bērnu. Tāpēc, ņemot vērā šo spriedumu, pat tad, ja tiesa, piemēram, ļaunības šķiršanas tiesvedībā, nav piešķirusi otram vecākam tiesības piedalīties lēmuma pieņemšanā par bērna pastāvīgo dzīvesvietu, šis vecāks var pieprasīt bērna atgriešanos, ja nav iespējams īstenot tiesības kontaktēties ar bērnu.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Šādos gadījumos ir jāiesniedz pieteikums Polijas aizbildniecības tiesā, lai saņemtu aizstājēja piekrišanu bērna vešanai uz ārzemēm.

Pieteikumus šādas piekrišanas saņemšanai var iesniegt vecāki, kuriem nav atņemtas vai apturētas aizgādības tiesības. Arī paši pieteicēji var iesniegt pieteikumus. Šādos gadījumos Polijas tiesību akti nenosaka, ka tiesā juristam ir jāpārstāv puses. Tiesa, kuras jurisdikcijā ietilpst šo pieteikumu izskatīšana pēc būtības, ir rajona tiesa (*sąd rejonowy*) (ģimenes un jaunatnes lietu palāta) kā pirmās instances tiesa, savukārt teritoriālā jurisdikcija pieder tās vietas tiesai, kurā bērns dzīvo un uzturas.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Kā minēts iepriekš, bērna īslaicīgai aizvešanai uz ārzemēm ir nepieciešama otra vecāka piekrišana.

Polijā neizmanto piekrišanas veidlapas bērna (pastāvīgai vai īslaicīgai) aizvešanai no valsts. Līdz ar to piekrišanu var paust jebkādā formā. Tomēr ir ieteicams iegūt rakstisku piekrišanu, kas var būt pierādījums jebkurā tiesvedībā bērna atgriešanai, pamatojoties uz 1980. gada Hāgas konvenciju. Šādas piekrišanas sagatavošanā var noderēt poļu jurista, juridiskā padomnieka vai notāra palīdzība.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 27/06/2017

Bērna likumīga aizvešana - Portugāle

SATURS

- [1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?](#)
- [2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?](#)
- [3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?](#)
- [4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai \(piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos\), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.](#)

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Abi vecāki ir atbildīgi par īpaši svarīgu jautājumu risināšanu (Civilkodeksa 1901., 1902., 1911. un 1912. pants).

Ja vecāku ceļi šķiras (laulības šķiršana vai kopdzīves pārtraukšana), abi vecāki ir atbildīgi par īpaši svarīgu jautājumu risināšanu (Civilkodeksa 1906. panta 1. punkts), ja vien tiesa, pamatojoties uz saprātīgu lēmumu, lemj, ka aizgādība ir jānodrošina tikai vienam vecākam, vai ja kopīga aizgādība netiek uzskatīta par tādu, kas atbilst bērna interesēm (Civilkodeksa 1906. panta 2. punkts).

Jēdziens "īpaši svarīgi jautājumi" nav definēts. Šādi jautājumi attiecas uz ierobežotiem aspektiem bērna dzīvē vai uz nopietniem un neierastiem būtiskiem jautājumiem saistībā ar bērna pamata tiesībām.

Atrašanās vieta vai bērna galvenās dzīvesvietas izvēle jeb, citiem vārdiem sakot, izvēle, kur bērns dzīvos, ir īpaši svarīgs jautājums. Par šo lēmumu atbild abi vecāki; ja vecāki šajā sakarā nespēj vienoties, bērna dzīvesvietu noteiks tiesa (Civilkodeksa 1906. panta 5. punkts).

Līdz ar to viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas tikai tad, ja vecākam ir ekskluzīvas aizgādības tiesības vai tiesa ir noteikusi vai mainījusi bērna dzīvesvietu, ļaujot aizvest uz citu valsti.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Piekrišana ir nepieciešama vienmēr, kad vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības, kā to šobrīd nosaka vispārējie nosacījumi atbilstoši Civilkodeksa 1906. panta 1. punktam.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja viens no vecākiem nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti un abiem vecākiem ir kopīga aizgādība, šāda bērna aizvešanu uz citu valsti drīkst īstenot tikai ar tiesas lēmumu (Civilkodeksa 1906. panta 5. punkts).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdz, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Tiesu teorijā un praksē īslaicīga aizvešana brīvdienu vai atpūtas nolūkā netiek uzskatīta par īpaši svarīgu jautājumu, ja aizvešana nenozīmē, ka tiks mainīta vieta, kurā galvenokārt bērns dzīvo. Izņēmumi ietver aizvešanu no valsts tāda bruņota konflikta, ievērojama apdraudējuma vai pandēmiju dēļ, kas rada risku bērna veselībai un drošībai.

Tomēr bērna īslaicīga aizvešana veselības aprūpes nolūkā ir jāuzskata par īpaši svarīgu jautājumu, kura izlemšanai ir nepieciešama abu vecāku piekrišana, pamatojoties uz attiecīgo veselības aprūpi un to, vai šāda aprūpe varētu ietekmēt bērna pamata tiesības. Tā var ietvert nozīmīgu medicīnisku ārstēšanu (ķīmijterapiju, eksperimentālu terapiju) vai nepieciešamību pavadīt bērnu, jo bērns nesaprot medicīnas personāla valodu vai medicīnas personālam varētu būt grūti vai neiespējami iegūt precīzu informāciju par bērna simptomiem, kas nozīmē, ka ir nepieciešams tulkojums.

Veidlapas

Ārvalstnieku un robeždienests (*SEF*) piedāvā veidlapu paraugus nepilngadīgo aizvešanai. Veidlapas ir pieejamas tālāk norādītajās saitēs:

<https://www.sef.pt/pt/pages/conteudo-detalle.aspx?nID=73>

Parauga veidlapa (nepilngadīga Portugāles valstspiederīgā aizvešana):

<https://www.sef.pt/pt/Documents/AUTORIZACAO%20DE%20SAIDA%20DE%20MENORES%20DE%20TERRITORIO%20NACIONAL.doc>

Parauga veidlapa (nepilngadīga ārvalsts valstspiederīgā aizvešana):

<https://www.sef.pt/pt/Documents/AUTORIZACAO%20DE%20SAIDA%20DE%20MENORES%20DE%20TERRITORIO%20NACIONAL.doc>

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā saturs lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes saturs, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 24/07/2019

Bērna likumīga aizvešana - Rumānija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Saskaņā ar Likuma Nr. 248/2005 par Rumānijas pilsoņu brīvu kustību uz ārvalstīm 30. pantu (nepilngadīgs) bērns, kurš ir individuāla ceļošanas dokumenta vai personas apliecības turētājs un kurš ceļo uz ārzemēm kopā ar kādu no vecākiem, var atstāt Rumānijas teritoriju bez otra vecāka apliecinājuma, ņemot vērā to, ka pavadošais vecāks sniedz pierādījumus tam, ka bērns viņam ir uzticēts atbilstoši galīgām un neatsaucamām tiesas spriedumiem (*definitivă și irevocabilă*) vai ka viņš vienīgais nodrošina aizgādību saskaņā ar galīgu un neatsaucamu tiesas spriedumu (vai galīgu tiesas spriedumu tiesvedībā, kas sāka 2013. gada 15. februārī vai pēc tam).

Nav obligāti jāiesniedz apliecinājums no vecāka, kura vecāku tiesības ir pārtrauktas, vai no vecāka, kurš atbilstoši likumam ir juridiski izziņots kā pazudis, ja pavadošais vecāks šo faktu pierāda.

Robežpolicija ļauj nepilngadīgajiem izbraukt no Rumānijas, ja pavadošais vecāks pamato nepieciešamību doties uz ārzemēm ar faktu, ka nepilngadīgs bērns saņems medicīnisku ārstēšanu, kas nav pieejama Rumānijas teritorijā un kuras trūkums nopietni apdraudētu nepilngadīgā dzīvību vai veselību, ja pavadošais vecāks uzrāda attiecīgus pamatojuma dokumentus, ko izsniegušas un apliecinājušas Rumānijas veselības aprūpes iestādes un kuros ir norādīts paredzamais ārstēšanas periods un valsts(-is), pat ja piekrišanu nav snieguši abi vecāki, otrs vecāks, pārdzīvojušais vecāks vai likumīgais pārstāvis. Tāpat robežpolicija ļauj pavadīt nepilngadīgos, izceļojot no Rumānijas, ja pavadošais vecāks sniedz pierādījumus, ka nepilngadīgais bērns ceļo, lai studētu vai piedalītos oficiālos konkursos, uzrādot atbilstošus dokumentus, kuros ir norādīts studiju vai konkursu norises periods un valsts(-is), pat ja piekrišanu ir sniedzis tikai viens vecāks.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Lai bērnu aizvestu uz citu dalībvalsti, ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, ja aizgādību īsteno abi vecāki kopā.

Tāpēc vecāki aizgādību īsteno kopā un vienlīdzīgi neatkarīgi no tā, vai vecāki bija precējušies bērna piedzimšanas brīdī.

Šķiršanās gadījumā vecākiem ir kopīga aizgādība, ja vien tiesa nav lēmusi citādi. Ja pastāv pamatoti iemesli un ja tiek ņemtas vērā bērna intereses, tiesa var lemt, ka aizgādība ir jāīsteno tikai vienam no vecākiem.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Kad vecāku starpā rodas nesaskaņas par tiesību īstenošanu vai citu vecāku pienākumu izpildi, uzraugošā tiesa lemj par bērna interesēm pēc tam, kad ir uzklaujusi vecākus un ņēmusi vērā psiholoģisko un sociālo ziņojumu. Līdz ar to otra vecāka piekrišanu bērna ceļošanai uz ārzemēm var aizstāt ar tiesas spriedumu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Likums Nr. 248/2005 par Rumānijas pilsoņu brīvu kustību uz ārvalstīm nenodala īslaicīgu un galīgu aizvešanu. Nepastāv standarta veidlapas, kuru izmantojot vecāks piekrīt nepilngadīga bērna aizvešanai otra vecāka pavadībā. Likums nosaka, ka apliecinājumā ir jānorāda vecāka piekrišana ceļojumam, ietverot galamērķa valsti(-is) un ceļošanas periodu.

Ja bērns atstāj Rumānijas teritoriju kopā ar personu, kas nav viņa vecāks, ir jāsniedz apliecinājums ar abu vecāku piekrišanu bērna vešanai uz galamērķa valsti(-īm), ceļošanas periodam, kā arī ir jāsniedz detalizēta informācija par pavadīto personu. Tāpat apliecinājumā ir jānorāda ceļojuma nolūks, maršruts līdz galamērķa valstij, paziņojums par to, vai nepilngadīgais bērns paliks galamērķa valstī — šādā gadījumā ir jānorāda arī persona, kam nepilngadīgais bērns ir uzticēts — un vai bērns atgriezīsies kopā ar pavadīto personu, par ko detalizēta informācija arī ir jānorāda, ja šī persona nav tā pati persona, ar ko kopā bērns atstāja Rumāniju. Tālāk ir norādīta standarta veidlapa, ar ko vecāks pauž piekrišanu nepilngadīga bērna aizvešanai no valsts cita pieaugušā pavadībā.

Iepriekš norādītie apliecinājumi ir jāsniedz divās oriģinālos eksemplāros un to autentiskums Rumānijā ir jāapliecina valsts notāram, savukārt ārzemēs — Rumānijas diplomātiskajām pārstāvniecībām vai konsulātiem, vai ja šādi apliecinājumi ir sastādīti ārzemju iestādēs, tiem ir jāatbilst legalizācijas prasībām atbilstoši tiesību aktiem vai tiem ir jābūt pievienotai apostillei saskaņā ar 1961. gada 5. oktobra Hāgas konvenciju par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu. Apliecinājuma oriģinālu glabā pavadītais persona, un otrs oriģinālais eksemplārs tiek pievienots nepilngadīgā pasei.

Atbilstošie faili

[Apliecinājuma veidlapa, ar ko vecāki piekrīt nepilngadīga bērna aizvešanai no valsts cita pieaugušā pavadībā.](#)

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 03/07/2017

Bērna likumīga aizvešana - Slovēnija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Vecāks var likumīgi pārvietot bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ja otram vecākam ir atņemtas vecāku tiesības un līgumspēja. Ja vienam vecākam vecāku tiesības vai līgumspēja ir atņemta, vecāku tiesības ir tikai otram vecākam (115. pants Likumā par laulībām un ģimenes attiecībām / *Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih*).

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Bērna pārvietošanai uz citu valsti vienmēr ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, izņemot gadījumus, kad vecāku tiesības ir tikai vienam vecākam.

Saskaņā ar Likumu par laulībām un ģimenes attiecībām vecāku tiesības piemīt kopīgi tēvam un mātei (4. panta 3. punkts).

Vecāki īsteno vecāku tiesības, kopīgi vienojoties un ievērojot bērna intereses (Likuma par laulībām un ģimenes attiecībām 113. panta 1. punkts). Vecāku tiesību īstenošana ietver lēmumu par to, kurā valstī bērns uzturas.

Ja vecāki nedzīvo kopā un bērns nav abu aprūpē un audzināšanā, viņi abi, savstarpēji vienojoties un ievērojot bērna intereses (Likuma par laulībām un ģimenes attiecībām 113. panta 2. punkts), izlemj jautājumus, kuriem ir būtiska ietekme uz bērna attīstību; šie jautājumi ietver bērna pārvietošanu uz citu valsti.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja vecāki nespēj vienoties par vecāku tiesību īstenošanu, Sociālā darba centrs palīdz panākt vienošanos. Sociālā darba centrs palīdz vecākiem panākt vienošanos arī tad, ja viņi nespēj vienoties par jautājumiem, kuriem ir būtiska ietekme uz bērna attīstību, un ja viņi nedzīvo kopā un bērns nav abu aprūpē un audzināšanā.

Ja pat ar Sociālā darba centra palīdzību vecāki nespēj vienoties par jautājumiem, kuriem ir būtiska ietekme uz bērna attīstību, tiesa izlemj jautājumu bezstrīdus kārtībā pēc viena vai abu vecāku lūguma. Pieteikumam jāpievieno kompetentā Sociālā darba centra apliecinājums, ka vecāki ar tā palīdzību ir mēģinājuši vienoties par vecāku tiesību īstenošanu. Pirms tiesa pieņem lēmumu, tai ir pienākums lūgt, lai Sociālā darba centrs pauž viedokli par bērna interesēm. Tiesa arī ņem vērā bērna viedokli, ja to pauž pats bērns vai persona, kurai bērns uzticas un kuru pats bērns ir izvēlējis, ar nosacījumu, ka bērns ir spējīgs saprast minētā viedokļa nozīmīgumu un sekas.

Iepriekš minētais ir noteikts Likuma par laulībām un ģimenes attiecībām 113. pantā.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja jautājums par būtisku ietekmi uz bērna attīstību izriet saistībā ar bērna pagaidu pārvietošanu, uz īslaicīgu pārvietošanu attiecas tie paši noteikumi, kas uz pārvietošanu uz ilgāku laiku.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 05/03/2018

Bērna likumīga aizvešana - Slovākija

SATURS

- 1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?
- 2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?
- 3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?
- 4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja paredzēta īslaicīga prombūtne, piem., īslaicīgas mācības, radnieku apciemošana, nometne vai brīvdienas u.t.t. Svarīgi ir tas, ka ne bērns, ne vecāks neplāno bērna pastāvīgu uzturēšanos citā valstī.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja tas skar pārcelšanos uz pastāvīgu dzīvi ārvalstīs.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ir svarīgi vērsties aizbildniecības tiesā (*poručenský súd*), kura lems par aizgādības svarīgo jautājumu. Tiesa īpaši var sniegt piekrišanu bērna pastāvīgai pārcelšanai uz ārzemēm.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Skatīt iepriekš sniegto informāciju. Šādu veidlapu nav.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 10/02/2020

Bērna likumīga aizvešana - Somija

SATURS

- [1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?](#)
- [2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?](#)
- [3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?](#)
- [4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai \(piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos\), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.](#)

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Bērna aizgādību un lēmumu pieņemšanu saistībā ar bērnu regulē Likums par aizgādību pār bērnu un saskarsmes tiesībām (*Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (Nr. 361/1983).

Ja aizgādības tiesības pār bērnu ir piešķirtas vienam vecākam, viņš lemj par jautājumiem saistībā ar bērnu, tostarp to, kur bērns dzīvo, un līdzi ar to viņš būtībā var bērnu vest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas.

Ja vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības pār bērnu, viņi kopā atbild par aizgādības pienākumiem un kopā pieņem lēmumus saistībā ar bērnu.

Ja vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības pār bērnu, tiesa var lemt par pienākumu sadali vecāku starpā. Citiem vārdiem sakot, tā var pieņemt lēmumu par to, ka tikai vienam vecākam tiek piešķirta vara pieņemt lēmumus saistībā ar konkrētiem aizgādības pienākumiem. Lēmumā par aizgādību tiesa var noteikt, ka viens vecāks var lemt, kur bērns dzīvos.

Ja tiesa lēmumā ir noteikusi, ka tikai viens aizbildnis var lemt, kur bērns dzīvos, šis aizbildnis var bērnu vest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības pār bērnu, neviens vecāks būtībā nevar vest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas.

Lūdzu, skatiet arī atbildi uz iepriekšējo jautājumu!

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja viens vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti, var iesniegt pieteikumu tiesā lēmuma pieņemšanai.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Somijā nav īpašu noteikumu par īslaicīgu aizvešanu, piem., brīvdienās, un nav īpašu piekrišanas veidlapu.

Tiesas lēmums par tiesībām piekļūt bērnam var ietvert noteikumus par to, vai vecāks var ceļot uz citām valstīm ar bērnu laikā, kad viņam ir saskarsmes tiesības ar bērnu.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.

Lapa atjaunināta: 23/05/2019

Bērna likumīga aizvešana - Zviedrija

SATURS

- [1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?](#)
 - [2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?](#)
 - [3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?](#)
 - [4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai \(piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos\), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.](#)
-

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja bērnam ir divi aizbildņi, tad jautājumos, kas attiecas uz bērna personīgām lietām, tostarp attiecībā uz īsiem ārzemju ceļojumiem vai pārcelšanos uz pastāvīgu dzīvi, ir nepieciešams abu aizbildņu kopīgs lēmums. Savukārt, ja bērns dzīvo pie viena no abiem aizbildņiem, vecāks, ar ko bērns dzīvo kopā, uzskatāms par to, kuram ir tiesības nolemt, kur bērns uzturēsies brīvajā laikā, tostarp, atrodoties īsos ārzemju ceļojumos, ar nosacījumu, ka tas nepārkāpj bērna saskarsmes tiesības ar otru aizbildni.

Vecāks, kurš ir vienīgais aizbildnis, var bērnu ņemt sev līdzī ceļojumos uz ārzemēm, pārcelties uz pastāvīgu dzīvi kopā ar bērnu, nesaņemot otra vecāka piekrišanu. Savukārt, ja bērnam ir tiesības tikt ar otru vecāku, tas jāņem vērā tam vecākam, kurš ir bērna aizbildnis. Otrs vecāks, kuram ir saskarsmes tiesības, var prasīt saskarsmes lēmuma izpildi bērna jaunajā dzīvesvietas valstī, ja tas ir iespējams atbilstoši jaunās dzīvesvietas valsts regulējumam. Tāpat otrs vecāks var pieprasīt saskarsmi ar bērnu saskaņā ar 1980. gada Hāgas Konvenciju, ja tā ir piemērojama valstī, kurā bērns uzturas. Ja vienīgais aizbildnis nepilda saskarsmes rīkojumu, tādējādi nenodrošinot bērna vajadzību pēc ciešas un labas saskarsmes ar abiem vecākiem, šim apstāklim parasti ir ietekme uz to, kā Zviedrijas tiesa novērtē jautājumus par aizgādību, ja tiek sākta tiesvedība. Vecākiem ir kopīgs pienākums nodrošināt netraucētu saskarsmi.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Kā redzams atbildē uz 1. jautājumu, ja abi vecāki ir aizbildņi, tad tie var kopīgi pieņemt lēmumus, kas attiecas uz bērnu, tostarp par tā uzturēšanos ārvalstīs. Tāpat atbildē uz 1. jautājumu norādīts, ka, pat ja viens vecāks ir aizbildnis, ir noteiktas situācijas, kurās aizbildnim īslaicīga vai ilgstoša uzturēšanās ārvalstīs būtu jāpielāgo bērnam, kā noteikts atbilstoši bērna tiesībām uz saziņu ar otru vecāku. Saskaņā ar Zviedrijas likumiem prettiesiska bērna aizvešana var tikt uzskatīta par krimināli sodāmu rīcību.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja aizgādība ir kopīga, atsevišķās situācijās aizbildnis var pieņemt vienpusējus lēmumus par jautājumiem, kas attiecas uz bērna aizgādību. Tas ir iespējams tikai tādā gadījumā, ja otrs aizbildnis lēmumu pieņemšanā nevar piedalīties prombūtnes, slimības vai cita iemesla dēļ, ko nav iespējams novērst, neradot pārliekus apgrūtinājumus. Šādā veidā nedrīkst pieņemt lēmumus, kas ir būtiski bērna nākotnei, ja vien tas nav nepieciešams bērna interešu nodrošināšanai. Pastāv arī iespēja, ka pašvaldības sociālo lietu komisija var pieņemt lēmumu par psihiatrisko vai psiholoģisko ārstēšanu, pat ja tam piekrīt tikai viens aizgādītājs, ja tas ir nepieciešams bērna interešu nodrošināšanai.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdz, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Tie paši noteikumi attiecas uz vecāku, kas ir vienīgais aizgādītājs. Savukārt, ja bērns dzīvo pie viena no abiem aizgādītājiem, vecāks, ar kuru bērns dzīvo kopā, uzskatāms par to, kuram ir tiesības nolemt, kur bērns uzturēsies brīvajā laikā, tostarp, atrodoties īsos ārzemju ceļojumos (sk. atbildi uz 1. jautājumu). Aizgādītājs, kuram ir kopīga aizgādība pār bērnu ar otru vecāku, atbilstoši pašvaldības sociālo lietu komisijas lēmumam var bez otra vecāka piekrišanas bērnu nogādāt ārzemēs, lai tur nodrošinātu bērnam psihiatrisku vai psiholoģisku ārstēšanu (sk. atbildi uz 3. jautājumu).

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Dalībvalstis, kas ir atbildīgas par nacionālā satura lapu pārvaldību, atjaunina daļu šīs tīmekļa vietnes satura, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības. Ja vietnē ir saturs, kurā vēl nav atspoguļota Apvienotās Karalistes izstāšanās, tas ir bez nolūka un tiks labots.